

Nr 35.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 18 mars 1913.
» » » i Andra kammaren den 18 mars 1913.

*Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckt motion
angående tullfrihet för visst slag av järnplåtar.*

(Bevillningsutskottets betänkande nr 15.)

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt motion har föreslagits,
» att Riksdagen ville besluta,

1) att med rent eller tennhaltigt bly överdragna plåtar av järn med en tjocklek av 0,25 millimeter och däröver till och med 0,3 millimeter skola åtnjuta tullfrihet samt att i följd härav rubriken nr 742 i gällande tulltaxa skall erhålla följande förändrade lydelse:

Plåtar, klippta eller oklippta:

med oädla metaller, andra än i nr 738—741 nämnda, eller deras legeringar överdragna, även om de äro korrugerade:

a. med rent eller tennhaltigt bly överdragna av högst 0,3 millimeters tjocklek fria.

b. andra 100 kg. 7 kr.

och, för den händelse ovan under punkt 1) gjorda hemställan varder av Riksdagen bifallen,

2) att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att tullen å med rent eller tennhaltigt bly överdragna plåtar av järn med en tjocklek av 0,25

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 14 saml. 17 häft. (Nr 35—38.)

millimeter och däröver till och med 0,3 millimeter må även för tiden till innevarande års slut upphävas.»

Sedan 1912 års Riksdag beslutat, att med rent eller tennhaltigt bly överdragna plåtar av järn av mindre tjocklek än 0,25 millimeter — enligt 1911 års tulltaxa belagda med tull av 7 kronor för 100 kilogram — skulle vara tullfria, utfärdades härom kungl. kungörelse den 1 mars 1912.

Det framgår av den skrivelse (nr 20), varigenom Riksdagen för Eders Kungl. Maj:t anmälde sitt nyssnämnda beslut, att detsamma fattats med hänsyn till tändsticks-, karbid- och klöratindustrierna, vilka för emballering särskilt av för export avsedda varor visats vara i behov av plåtar av angivna tjocklek.

I ovannämnda motion har gjorts gällande, att det med tullfriheten avsedda ändamålet endast delvis ernåtts. Från sakkunnigt håll hade nämligen meddelats, att den för förpackningsändamål vanligen använda plåten visserligen vore avsedd att hava en tjocklek av 0,22 millimeter, men att på grund av svårigheten att tillverka plåtar av ifrågavarande slag, som överallt hölle samma tjocklek, det ofta hände, att plåtarna på ett eller annat ställe finge en tjocklek, som uppginge till eller överstege 0,25 millimeter. Härigenom komme plåten att draga en tull av 7 kronor för 100 kilogram. I avsikt att den åsyftade tullfriheten måtte bliva fullt effektiv, har i motionen framställts förslag, att tullfriheten skulle gälla plåtar av högst 0,3 millimeters tjocklek.

Att erfarenheten redan visat, hurusom den av förra årets Riksdag bestämda dimensionsgränsen för förblyade plåtars tullfrihet är för låg, har Riksdagen funnit bestyrkt genom en av Gävle handelskammare till generaltullstyrelsen ingiven skrift, vilken av chefen för finansdepartementet, till vilken styrelsen med eget yttrande överlämnat densamma, ställts till förfogande vid handläggningen inom Riksdagen av förberörda motion. I nämnda skrift har handelskammaren, med anförande av liknande skäl som de i motionen åberopade, gjort framställning i enahanda syfte som motionen avser. Visserligen har generaltullstyrelsen, som icke hade sig bekant, att ifrågavarande dimensionsgräns varit föremål för erinran från andra tullplatser än den, handelskammarens skrivelse avsåg, icke ansett den gjorda framställningen innebära tillräcklig anledning för Eders Kungl. Maj:t att till Riksdagen avgiva förslag i ämnet, men styrelsen har icke mot förslaget anfört principiella skäl.

Några sådana torde icke heller föreligga. Då förblyade plåtar åsatts ovanberörda tullsats av 7 kronor för 100 kilogram, skedde det i avsikt att skydda den inhemska tunnplåtstillverkningen. Detta skäl för tullsatsen ansågs, enligt vad nästlidet års Riksdag i sin omförmälda skrivelse uttalade, icke innebära tillräcklig anledning att bibehålla tullen för plåtar av mindre tjocklek än 0,25 millimeter, alldenstund dessa icke i nämnvärd grad vore föremål för tillverkning inom landet. Lika litet torde den nu ifrågasatta utsträckningen av tullfriheten böra möta betänkligheter med hänsyn till den inhemska tunnplåtstillverkningen, då denna, såvitt vid förevarande ärendes behandling inom Riksdagen kunnat inhämtas, icke heller i avsevärd mån omfattar plåtar av de tjockleksgrader, till vilka tullfriheten enligt motionärens förslag skulle utsträckas.

Att dimensionsgränsen för förblyade plåtars tullfrihet kan höjas, därpå tyder också den omständigheten, att svartplåt är tullfri, då dess tjocklek icke uppgår till 0,3 millimeter. Någon anledning att bibehålla en lägre gränssiffra för förblyade plåtars tullfrihet torde icke förefinnas, sedan det blivit påvisat, att det med denna tullfrihet avsedda syftet icke kan med den nuvarande siffran fullt tillgodoses. Och då det såväl i motionen som i Gävle handelskammares ovanberörda skrivelse vitsordats, att förblyade plåtar, som importeras för förpackningsändamål, kunna på sina ställen hava en tjocklek uppgående till 0,3 millimeter, har Riksdagen funnit det stå i full överensstämmelse med den tanke, som låg till grund för 1912 års Riksdags beslut, att låta tullfriheten omfatta jämväl sistnämnda tjockleksgrad.

Vad Riksdagen sålunda anfört innefattar även skäl för att den ifrågasatta tullfriheten snarast möjligt träder i kraft.

På grund härav har Riksdagen beslutat, att med rent eller tennhaltigt bly överdragna plåtar av järn med en tjocklek av högst 0,3 millimeter skola åtnjuta tullfrihet samt att i följd härav rubriken nr 742 i gällande tulltaxa skall erhålla följande förändrade lydelse:

Plåtar, klippta eller oklippta:

med oädla metaller, andra än i nr 738—741 nämnda, eller deras legeringar överdragna, även om de äro korrugerade:	
a. med rent eller tennhaltigt bly överdragna av högst 0,3 millimeters tjocklek	fria.
b. andra	100 kg. 7 kr.

Med tillkännagivande av sitt sålunda fattade beslut får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville snarast möjligt förordna om beslutets trädande i kraft.

Stockholm den 18 mars 1913.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 36.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 18 mars 1913.
» » » i Andra kammaren den 18 mars 1913.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändrad lydelse av § 8 mom. 4 i gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 18.)

Till Konungen.

Genom en den 8 november 1912 avlåten proposition, nr 53, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att *dels* besluta, att § 8 mom. 4 i tulltaxeförordningen skulle erhålla följande ändrade lydelse:

4. Varor — — — — — gränsen.